

In memoriam

Проф. др МИРОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ (1962-2014)*

Мирослав Јовановић рођен је 1. маја 1962. године у Београду. Основну и средњу школу завршио је у Београду. Дипломирао је 1988. на Одељењу за историју, Филозофског факултета у Београду. Магистрирао је 1993. на Филозофском факултету у Београду, на Катедри за Општу савремену историју, са темом: „Досељавање руских избеглица у Краљевину СХС 1919-1924”. Докторирао је на истој катедри 2001, са темом „Руска емиграција на Балкану 1920-1940“. Од 1989. године радио је као асистент-приправник, а од 1993, као асистент на Катедри за Општу савремену историју Филозофског факултета у Београду. Од 2001. године радио је у звању доцента, од 2007. године у звању ванредног професора, а од 2012. године у звању редовног професора на истој Катедри.

Од оснивања Андрићевог института у Андрићграду 2013. обављао је функцију директора Одељења за историју, као и функцију председника Међународног научног одбора за обележавање 100-годишњице Првог светског рата.

Обавио је више научно-истраживачких боравака у иностранству (Москва, Благоевград, Лондон, Софија, Берлин). Учествовао је на бројним домаћим и међународним научним скуповима и симпозијумима. Као гостујући професор држао је предавања у иностранству – на Историјском факултету Московског државног универзитета, на Историјском факултету Софијског државног универзитета, на Универзитету МГИМО, МИД Русије, као и на домаћим универзитетима – на Академској алтернативној образовној мрежи, на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, на Филозофском факултету Универзитета у Бања Луци. Био је координатор и руководилац више међународних пројеката: History and History Teaching in Southeast Europe, Москва – Србија, Београд–Русија 16–20. век, Women and Minority Documentation and Digital Presentation – from Fragmented Data to Integration in the Information Society, Русскаја политика на Балкану и в Србији (Југославији), XX и XXI вв., Repräsentationen dessozialistischen Jugoslawien im Umbruch.

Учествовао је у три пројектна циклуса (2002-2005; 2006-2010; 2011-2014) Министарства науке, технологије и заштите животне средине Републике Србије.

је и Министарства просвете и науке Републике Србије, где је од првог пројекта рангиран у категорији истраживача А1.

Оснивач је и управник „Центра за савремену историју Балкана“ Филозофског факултета у Београду (од 2006. године), и „Центра за руске студије“ Филозофског факултета у Београду (од 2010. године). Био је члан Већа Друштвено хуманистичких наука Универзитета у Београду, од 2010. године, као и члан Савета Филозофског факултета, Универзитета у Београду, од 2012. године. Био је члан Издавачке комисије и Статутарне комисије Филозофског факултета у Београду, као и председник жирија за доделу Годишње награде "Ђурђа И. Јеленића", Задужбине Ђурђа, Данице и Јованке Јеленић, од 2007. године и члан комисије за доделу награда „Фонда Радмила Милентијевић“, од 2011.

Био је председник Управног одбора Архива Србије и члан Управног одбора Института за новију историју Србије. Био је и члан редакције и један од уредника Часописа Годишњак за друштвену историју, Русский сборник (Москва), Зборник радова Народног музеја (Чачак), Архивско наслеђе: часопис за архивистику историографију – The Archival Heritage –the review for archival research and historiography (Зајечар), Историјска мисао СКЗ. Један је од оснивача „Удружења за друштвену историју“ и уредник едиција „Идеје“, „Serbica“ и „Rossica“.

Главна подручја научних интересовања везана су за савремену историју. Бавио се истраживањем историје руске емиграције у XX веку, а у ширем контексту проучавањем руске историје (СССР) и историје Балкана. Посебан сегмент истраживачког рада био је везан за проучавања историје српске историографије, као и друштвене и културне историје српског народа у XIX и XX веку. Био је један од ретких српских историчара који је дао допринос проблемима теорије историјске науке.

Добитник је Награде града Београда за друштвене и хуманистичке науке за 2012. годину за дело Срби и Руси 12-21. век (Историја односа).

Међуопштински историјски архив у Ваљево имао је част да у часопису Гласник бр. 35/2001 објави један рад Мирослава Јовановића под насловом: „*Ја сам Рус..., не знам зашто сам Рус“ Проблеми живота и самоодређења руске деце-избеглица на Балкану 1920-1940.*

*Текст је у целости преузет са сајта Архива Србије, изузев последњег пасуса (www.archives.org.rs – 11. март 2014)